స్వీట్ సిక్స్‌టీన్స్

—జోశ్యుల నాగభూషణరావు

నీలిమ, అనుపమ ఇరుగు పొరుగు పిల్లలు. వయసులో మూ డు, నాలుగు నెలలకన్నా ఇద్దరికీ పెద్ద తేడా లేదు.

ఆ సంవత్సరమే టెన్త్‌లోకి వచ్చారు.

తెల్లవారి లేస్తూనే "నీలూ! ఈరోజు మన క్లా సు టీచర్ తలా ఒక అందమైన పువ్వూ తీసుకు రమ్మందికదే—నువ్వేం తీసుకొస్తున్నావ్?" అంటూ ప్రారంభించిన టాపిక్ అంచెలంచెలుగా పాకి చివరికి పడుకోబోయేటప్పుడు "అనూ! ఆ దొంగగాడు ఎన్ని గులాబ్‌జామ్స్ తిన్నాడే! నిజంగా నాకు నోరూరిపోయిం దనుకో" అంటూ అప్పుడే టి.వి.లో చూ సిన 'ఏజోహై జిందగీ' గురించో, మరి దేన్ని గురించో కామెంట్ చెయ్యకుండా నిద్రలోకి జారరు.

నీలిమ తండ్రికి ఇన్‌కంటాక్స్ ఆఫీసులో పని జీతం గీతం అంతా కలిపి అతని పని నిమ్మకాయ పాటంలాగానే సాగిపోతోంది. ఏ లోటూ లేని కుటుంబం. నీలిమకు ఒక్కతే చెల్లెలు కల్యాణి. చిన్న సంసారం, మంచి సంపాదన ఉండడంతో అంతా ఎంతో మోడ్రన్‌గా ఉంటారు.

అనుపమా వాళ్ళది కాస్త పెద్ద కుటుంబం. ముగ్గురు చెల్లెళ్ళు, ఒక తమ్ముడు. వాళ్ళ నాన్న సెక్రెటేరియట్‌లో ఎ.ఎ స్.ఒ. ముక్కుకి సూటిగా

పోయె రకం. చాలీచాలని జీతంతో ఏ నెల కానెలే ఏదో బ్రతుకుతున్నాం అన్నట్లుగా సంసారాన్ని ఈడ్చుకొస్తున్నాడు.

"అనూ, టైమవుతోంది త్వరగా రావే" అంటూ స్కూలుకి పిలుచుకు వెళ్ళడానికి వచ్చిన నీలిమతో—"ఈరోజు అనుపమకు జ్వరం వచ్చిందమ్మా! రాదులే నువ్వెళ్ళిరా" అంటూ గుమ్మంలోంచే బదులు చెప్పి పంపించేశాడు అనుపమ తండ్రి శివానందం.

సాయంకాలం స్కూలు నుంచి వస్తూనే అనూ కెలా ఉందో అనుకుంటూ వాళ్ళింటికి వెళ్ళి "ఒక్కసారి చూసి వెళ్ళిపోతాను ఆంటీ" అన్నా వినిపించుకోకుండా లోనికైనా రానివ్వకుండా అనుపమ వాళ్ళమ్మ అన్నపూర్ణమ్మ—"వద్దమ్మా, అది అంటు జ్వరం. తగ్గాక నేనే పంపిస్తాలే. అంతవరకూ రావద్దు" అంటూ తలుపేసుకుని లోనికెళ్ళిపోయింది.

ఆవిడమీద ఎంతో కోపం వచ్చినా ఏం చెయ్యలేక ఇంటికి వెళ్ళిపోయింది.

నాలుగు రోజుల తరువాత కలిసింది అనుపమ.

"ఏమే జ్వరం తగ్గిందా?" ఆదుర్దాగా పలకరిస్తున్న నీలిమ వంక ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ "జ్వర మేమిటి?" అంది.

ఈసారి ఆశ్చర్యపోవడం నీలిమ వంతు అయింది.

"అదేమిటే నీకు జ్వరమని చెప్పారు మీ అమ్మా వాళ్ళూ. ఒక్కసారి చూసి వెడతానన్నా కూడా వీల్లేదన్నారు."

"ఛ! జ్వరం కాదే!" అంటూ చెప్పడానికి కొంత సిగ్గు పడింది.

దాంతో నీలిమ మరింత ఆశ్చర్యపోయి "అయితే ఏమిటో చెప్పవే—సస్పెన్స్‌లో పెట్టి చంపక" అంటూ నిలదీసింది.

"అబ్బ అదేనే...అదీ...నువ్వొత్త మొద్దువి—ఏదీ ఫాలో కాలేవు. నీ కెలా చెప్పాలో తెలిసి చావడంలేదు."

"నీకంటే మాత్రం కాదులే. అసలు నీ వాలకం—ఆ ఎరుపెక్కిన బుగ్గల్ని చూసి నా కప్పుడే అనుమానం వచ్చింది. నీకు పీరియడ్స్ స్టార్ట్ అయినయ్యి కదూ?"

అనుపమ మరింత సిగ్గుపడుతూ "అవునే. ఆ సంగతి మా అమ్మ చస్తే ఎవరికీ చెప్పొద్దంది. అందుకే కొంచెం సందేహించాను."

"అసలీ పెద్దవాళ్ళకి బుద్ధి లేదే. ఏదైనా విషయం రహస్యంగా ఉంచాలనుకుంటే దాన్ని గురించి పెద్దగా పట్టించుకోకపోతే సరిపోతుంది. అంతేగానీ, మరీ అతి గోప్యంగా ఉంచాలనుకుంటే ఇంకా ఎక్కువ పబ్లిసిటీ అవుతుంది."

"అవును నీలూ! మా ఇంట్లోవాళ్ళ చాదస్తాలతో చచ్చిపోతున్నా ననుకో. ఈ మూడు రోజులు కదలకుండా మూల కూర్చోవాలంటే నాకు బలే బోర్ కొట్టింది. ఏమన్నా అంటే మాఅమ్మ పూనకం వచ్చినట్లు అంతెత్తున ఎగిరి పడుతుంది. మా నాన్నగారే ఆవిడ నోటికి ఎదురు చెప్పలేరు. ఇక నేనెంత?" అంటూ నిట్టూర్చింది.

వయసు తెస్తున్న మార్పులతోనూ సహజంగా బిడియస్తురాలవడంతోనూ ఎక్కడికి వెళ్ళినా అందరూ తననే గమనిస్తున్నట్లు అనుమానపడి మరింత బిగదీసుకుపోతోంది అనుపమ.

దానికి తోడు రోజుకు తొంభైసార్లు చెవిలో జోరీగలాగా "ఏమేవ్, వంచిన తల ఎత్తకుండా తిన్నగా స్కూలుకి వెళ్ళి వచ్చేస్తూ ఉండు. అసలే పిదపకాలం, పిదప మనుషులూనూ" అంటూ దీర్ఘం తీసే అన్నపూర్ణమ్మ మాటలంటే అరికాలి మంట నెత్తికెక్కినా కిక్కురు మనేది కాదు.

కానీ, పక్కనే ఉన్న తన స్నేహితురాలు నీలిమా వాళ్ళ ఫేమిలీని చూస్తే మటుకు గుండెలో ఏ మూలో కొంత అసూయ పొడచూపసాగింది.

నీలిమ వాళ్ళింట్లోనూ, బయటా కూడా ఎంత ఫ్రీగా ఉండగలుగుతోంది అన్న ఆలోచన అనుపమని క్రుంగదీస్తోంది. తన దౌర్భాగ్యానికి తల వంచడం కన్నా మరేమీ చేయలేకపోతోంది.

ఆరోజు నీలిమా వాళ్ళతో కలసి 'హీరో' సినిమాకు వెడతానని ఎంతగా అమ్మను బ్రతిమాలినా ససేమిరా ఒప్పుకోలేదు.

మరునటి రోజు నీలిమ ఆ సినిమాను పొగడుతూ వర్ణిస్తుంటే అనుపమ కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి.

తనమీద తనకే జాలి, జీవితంమీద అసహ్యం కలిగాయి. ఒక రకమైన ధైర్యం, మొండి పట్టుదలా ఆ లేతహృదయంలో చోటు చేసుకున్నాయి.

** ** **

ఆరోజు స్కూలుకి వెడుతూ "అమ్మా ఇవాళ స్కూలు అయిన తరువాత ఇందిరా ప్రియదర్శిని హాలులో ఏదో ఫంక్షన్ ఉందని మాస్కూలు టీచరు తీసుకువెడుతున్నారు. కొంచెం లేటుగా వస్తాను. కంగారు పడకు" అంటూ అప్పగింతలు చెప్పి మరీ వెళ్ళింది అనుపమ.

మధ్యాహ్నం ఒంటిగంట అయేసరికి నీలిమతో ఏదో అర్జెంట్‌గా పని ఉందని చెప్పి స్కూలు

నుంచి బయట ఎడ చిక్కడపల్లి వైపు పోయే బస్సులో ఎక్కింది.

జీవితంలో ఒంటరిగా అలా బయటకు రావడం అదే ప్రథమం.

కాళ్ళలో నుంచి సన్నని వణుకుపుడుతోంది. బస్సులో అందరూ తననే చూస్తున్నట్లుగా అనిపించి ముఖమంతా చెమటతో తడిసిపోయింది. కర్చీఫ్‌తో ముఖం తుడుచుకుంటూ స్టాప్ రాగానే దిగింది.

తలెత్తి చూసింది.

"పదహారేళ్ళ అమ్మాయి."

కవ్విస్తూ ఎదురుగా పెద్ద సినిమా కటౌట్.

ఒక్క క్షణం తనను తాను మరచిపోయి దాని వంక తదేకంగా తమకంగా చూసి, వెంటనే ఆ సినిమా ఆడుతున్న హాలులోకి దూరింది.

అప్పుడే బుకింగ్ స్టార్ట్ అయింది.

బాల్కనీ టికెట్ తీసుకొని హాలులోకి దారితీస్తూ తన వెనకే ఎవరో వస్తున్నట్లనిపించి తిరిగి చూసింది.

ఉంగరాల జుట్టు. నీట్‌గా టక్ చేసి తననే ఫాలో అవుతున్నట్లుగా వస్తున్నాడు.

ఎవరో అతను?

చకచకా వెళ్ళి తన సీట్లో కూర్చుంది.

మరు నిమిషంలో అతను తన పక్క సీట్లోనే ప్రత్యక్షమైనాడు.

ఎవరైతే తన కెందుకు? హాలేమైనా తన సొంతమా? ఎవరి సీటు నంబరు ప్రకారం వాళ్ళు కూర్చుంటారని సరిపెట్టుకున్నా, ఒక అపరిచితుడు అలా తన పక్కగా కూర్చునేసరికి ఒక రకమైన ఆనందం, గర్వం, సిగ్గూ, మరి కొన్త భయమూ కలిగాయి.

అసలీ భయమే తనను మొదటి నుంచీ పాడుచేస్తోంది. దాన్ని పోగొట్టుకుందామనే ఎవరికీ తెలియకుండా ధైర్యం చేసి వచ్చి మళ్ళీ భయం గురించే ఆలోచన వచ్చేసరికి కొన్త విసుగనిపించి గట్టిగా తల విదిలించుకుని కూర్చుంది.

నీలిమ ఎప్పుడూ అందరితోనూ చలాకీగా నవ్వుతూ మాట్లాడుతుంది. తనూ దానిలాగా నేర్చుకోవాలి. ఎవర్ని చూసినా బెదురుగొడ్డులా మూగ దయ్యంలా కూర్చోకూడదు.

మనసులో తనకి తనే ధైర్యం చెప్పుకుని అతని వంక చూసి చూడనట్లుగా ఓరగా చూస్తూ "హాయ్" అంది.

అతను కొంచెం సర్దుకుని కూర్చుని "ఏం పాపా మీ వాళ్ళెవరైనా రావాలా?" అన్నాడు.

"నో! నో! నేనెప్పుడు మావాళ్ళతో కలిసి రాను. వస్తే నా ఫ్రెండ్స్‌తో. లేకపోతే ఇదిగో ఇలా ఒంటరిగా" అంటూ చెప్పి తన చాతుర్యానికి తానే మురిసిపోయింది.

"అవునూ స్కూల్ డ్రెస్‌లో వచ్చావ్. స్కూలుకి ఎగనామం పెట్టావా?"

'వీ డెవ్రా బాబూ, ఏదో చక్కగా, సరదాగా మాట్లాడతాడనుకుంటే అనవసర ప్రసంగంతో ఇలా సుత్తి కొడుతున్నాడు' అనుకుంటూ "లేదు లేదు. మాస్కూల్లో ఒక టీచరు పాపం పోయారు. అందుచేత హాలిడే ఇచ్చారు. ఇంటికేం పోతాంలే సరదాగా పిక్చర్ చూసి వెడదామని ఇలా వచ్చాను. జస్ట్ లైక్ దట్. అంతే" అంది.

అంతలో సినిమా స్టార్ట్ అయింది.

మంచి రసవత్తరంగా సాగుతోంది.

తన మనసులోని భావాలు పురివిప్పుకుని రెక్కలు కట్టుకొని తెరమీద ఎగురుతున్నట్లుగా ఉంది.

కొంచెం ధైర్యం చేసి తన చేతిని అతని చేతికి తగిలించింది.

అతనిలో చలనం లేదు.

సినిమా సీరియస్‌గా చూస్తున్నాడనుకుంది.

మరి కొంత సేపటికి తన చేతిని అతని చేతిమీద ఉంచింది.

అతనూ అలానే ఉంచాడు.

ఏదో కొత్త అనుభవం!

నీలిమ కేవలం ఎవరితోనైనా ధైర్యంగా మాట్లాడగలదే కానీ దానికి ఇలాంటి అనుభవం లేదు.

నీలిమ కన్న తనే గ్రేట్.

ఒళ్ళంతా ఏదో విద్యుత్తు ప్రవహిస్తున్నట్లు తనేదో లోకాలలోక లాగివేయబడుతున్నట్లు ఫీలింగ్.

కళ్ళముందు తెర కనిపించడం లేదు.

ఫ్రీ

"ఏమిటోయ్? ఇంతకు ముందు వచ్చిన అతను క్రాఫ్ చెయ్యమంటే గుండు చేశా వేమిటి?" అడిగాడు కస్టమరు.

"వాడు నా పాత మిత్రుడులెండి. ఇప్పుడు గుండు చెయ్యకపోతే వారాని కోసారి ఫ్రీగా క్రాఫ్ చేయించుకెళతాడు." చెప్పాడు సెలూన్ అతను.

—పి. నాగరాజు

TARA-125

వైద్యంనుండి చక్కటి ఫలితాన్ని పొందండి

తెల్లమచ్చలకు చికిత్స

తెల్లమచ్చలు నయంకాని వ్యాధి కాదు. సకాలంలో సరైన చికిత్స చేస్తే మిగిలిన జబ్బులలాగే ఇది కూడ నయంచేయొచ్చు. మా నిరంతర పరిశోధనల ఫలితంగా తెల్లమచ్చ (బొల్లి)ను నయం చేయటంలో మేము విజయం సాధించాం. ఈ మందు ఎంత శక్తివంతమైందంటే ఎంత వేగంగా తగ్గిస్తుందంటే—ఉపయోగించిన వెంటనే చర్మం రంగు మారటం ప్రారంభిస్తుంది, కుదుళ్ళను నాశనం చేస్తుంది. మరియు చర్మం యొక్క సహజరంగును త్వరగా పునరుద్ధరిస్తుంది. ఇతర వైద్యులతో మీరు విసిగిపోయి వుంటే మా మందును ఒక్కసారి వాడినంతనే మీకు తృప్తి కలుగుతుంది. మీ జబ్బును గురించిన పూర్తి వివరాలు వ్రాసి మా ఉచిత సలహాను అడగండి:-

ఈ వైద్యం కోసం మందును ఎవరైనా చేయవచ్చును.
విశ్వసనీయమైన ఫలితాన్ని చూచి మొదలెట్టండి.

SRI AYURVEDIC PHARMACY (A.P)
P.O. KATRI SARAI (GAYA)

తానే వెండితెరమీద మయూరనృత్యం చేస్తున్నట్లుగా అనుభూతి చెందుతోంది.

కలలా కాలం కరిగిపోతోంది!

కళ్ళు మూతలు పడిపోతున్నాయి!

ఎన్నో ఏళ్ళ చెరనుంచి విముక్తి పొందిన విహంగంలా పైపైకి ఎగిరిపోతున్నట్లుగా ఉంది...

అతను మెల్లిగా భుజం తట్టి లేపుతున్నాడు.

కళ్ళు విప్పి చూసింది.

కల చెరిగిపోయింది. సినిమాఅయిపోయింది. చాలామంది వెళ్ళిపోయారు. తన తల మాత్రం అతని భుజంమీద ఉంది.

వెంటనే ఉలిక్కిపడి లేచింది. సిగ్గుతో ఒళ్ళంతా కుంచించుకుపోయింది.

"ఏం పాపా, సినిమా బాగాలేదా? అలా నిద్దరపోయావు?"

ఆ ప్రశ్నకు తానేం సమాధానం చెప్పగలదు?

జీవితంలో తొలిసారిగా తాను పొందిన స్వేచ్ఛ ముందు ఎన్ని సినిమాలైనా దండగేనని ఎలా చెప్పగలదు?

"లేదండీ! మా టీచర్ పోయారన్న దిగులు మరిచిపోదామని సినిమాకు వస్తే ఆ జ్ఞాపకాలతోనే బుర్ర వేడెక్కి హెడేక్ వచ్చింది. అందుచేతే నాకు తెలియకుండానే కునుకు పట్టింది. సారీ ఫర్ డిస్టర్బింగ్ యూ" అంటూ బయటకు నడిచింది.

"రా పాపా తలనొప్పి అన్నావు కదా. నా స్కూటర్‌మీద మీ ఇంటి దగ్గర డ్రాప్ చేస్తాను" అని వెనక నుంచి అతను పిలుస్తుంటే "థాంక్స్! వద్దండీ. ఆటోలో వెళ్ళిపోతాను" అంటూ గబగబా ముందుకు దూసుకుపోయింది.

** ** **

తనకి కలిగిన థ్రిల్లింగ్ ఎక్స్‌పీరియన్సు అంతా నీలిమను వాళ్ళ మేడపైకి తీసుకువెళ్ళి కళ్ళింతలింతలు చేసుకుంటూ రహస్యంగా చెప్పి, ఆ మధురానుభూతులను మననం చేసుకుంటూ గుమ్మంలో అడుగు పెట్టిన అనుపమ, తన తల్లితండ్రులతో మాట్లాడుతున్న వ్యక్తిని చూసి పక్కలో బాంబు పడినట్లు అదిరి లోపలికి ఒక్క అంగలో వెళ్ళిపోయింది.

అతను— సినిమాలో తన పక్కన కూర్చున్న అతను.

ఇక్కడి కెలా వచ్చాడు? తనని ఫాలో అయ్యాడా? తాను గమనించనేలేదు.

ఎందుకు వచ్చినట్లు?

అన్ని విషయాలూ అమ్మా నాన్నలకి చెప్పేశాడా? అమ్మో! అమ్మ ఒళ్ళు చీరెయ్యదూ?

ఇంతలో అతనే గుమ్మం వద్దకు వచ్చి "రా అనుపమా! భయం లేదు. నేను డాడీవాళ్ళకు అన్ని విషయాలూ చెప్పాను" అంటుండగానే—

"రావే! దరిద్రగొట్టు ముఖమా! అమ్మో! అమ్మో!! మా కళ్ళు కప్పి ఎంత ఆరిందవయ్యావే! నిన్నూ...నిన్ననలు కత్తికో కండగా చీల్చినా బుద్ధి రాదే. ఇవాళ లేచిన వేళ మంచిదై ఈయన చూశారు కాబట్టి సరిపోయింది. అదే మరెవరో అయితే ఈపాటికి నీ పరువూ, మాపరువూ నట్టేట్లో కలిసి నీ బ్రతుకు బండలయ్యేది కాదూ?" అంటూ అన్నపూర్ణమ్మ గుడ్లెర్ర చేసి గుండె బాదుకోవడం మొదలు పెట్టింది.

అనుపమ బిక్కచచ్చిపోయింది.

అతను కల్పించుకుంటూ "ఏమండీ, ఇందాకటినుంచీ నేను మీకు చెప్పిందంతా ఏమిటి? తప్పంతా మీలో పెట్టుకుని మీరు పిల్లని అనవసరంగా తిడుతున్నారు. శివానందంగారూ! మీరు వయసులో నా కంటే పెద్దవారైనప్పటికీ కొలీగ్స్‌గా మీరు నాతో చాలా ఫ్రీగా ఉంటారు. మీకు తెలును నేను ఎన్నిసార్లు ఏమండీ మీ పిల్లల్ని ఎవరింటికీ ఏ ఫంక్షన్స్‌కీ తీసుకురారేమిటండీ అని ఎన్నిసార్లు అడిగానో!"

"అయినా ప్రతిసారీ మీరు ఎవరో ఒకరికి జ్వరమనో లేక అవీ ఇవీ తింటే వాళ్ళకి పడవనో చెప్పేవారే కానీ ఒక్కసారైనా మీ పిల్లల్ని తీసుకుని ఎక్కడికైనా వెళ్ళి వాళ్ళ సరదాలు తీర్చారా? ఎంత సేపూ ఆచారాలనీ, పిల్లల్ని ఫ్రీగా వదిలేస్తే ఎక్కడ భ్రష్టుపట్టి పోతారో అనీ ఆలోచించారే గానీ, ఎదుగుతున్న ఆ వసి వయసులతో పాటు వాళ్ళ మనసులూ ఎదుగుతాయనీ, వారిలో చోటు చేసుకునే చిన్న చిన్న కోర్కెలను సైతం తీర్చకుండా మొగ్గలోనే తుంచివేసినట్లయితే వాళ్ళ ఆలోచనలు ఏవిధంగా రూపుదిద్దుకుంటాయో తెలుసుకోవడానికి ఈనాటి మీ అనుపమ కన్న మరో సాక్ష్యం మీ కనవసరం అనుకుంటాను.

"శివానందంగారు? మీకు నేను చెప్పదగ్గవాడిని కాదు. కానీ, పిల్లల్ని పెంచడం కూడా ఒక కళ! పొద్దస్తమానం పిల్లలు మన సమక్షంలోనే ఉంటే, అన్నీ వాళ్ళు మనం చెప్పినట్లే వింటారనుకోవటం పొరపాటు. అలా అని వాళ్ళని గాలికి వదిలేయమని నేను చెప్పడంలేదు. వాళ్ళకి మనం అన్ని దారులూ మూసేస్తే అడ్డదారులు తొక్కే ప్రమాదముందని మాత్రం హెచ్చరిస్తున్నాను. కనీసం ఎంతవరకూ అవసరమో అంతవరకూ పిల్లలకు స్వేచ్ఛ నివ్వవలసిన అవసరం కూడా ఎంతయినా ఉందని గుర్తించమని రిక్వెస్టు చేస్తున్నాను."

"నిజమే ఆనంద్! సమయాన్నీ, సందర్భాన్నీ బట్టి మనమే వాళ్ళ కోరికలు తెలుసుకుని తీరుస్తుంటే వాళ్ళతో మనోవికాసంతో పాటు కొంతంత చైతన్యం కూడా కలుగుతుంది. ఏదైనా చెయ్యకూడని పని గురించి మరీ భూతంలా భయపెట్టేస్తే అది ఎందుకు చెయ్యకూడదన్న తపన వాళ్ళలో పెరుగుతుంది." శివానందంగారు నిజాన్ని గ్రహించినట్లుగా ఆనంద్‌ని అభినందించారు.

"కరెక్ట్ శివానందంగారూ! ఇకనుంచి మీ పిల్లల్ని మీ ఫ్రెండ్స్‌లా ట్రీట్ చేసి వారికి జీవితంలోని మంచినీ, చెడునీ కూడా నిర్భయంగా, చక్కగా విడమరచి చెబితే మీ పిల్లలే కాదు సాధారణంగా ఎవ్వరూ తప్పటడుగు వెయ్యరు. నా మటుకు నాకే ఎప్పుడు ఎక్కడికీ రాని మీ అమ్మాయి అలా ఒంటరిగా స్కూలు టైములో కనిపించేసరికి కొంత అనుమానం వచ్చి ఫాలో అయితే ఇన్ని సంగతులు బయటకు వచ్చాయి. కనీసం మీ ఫామిలీ ఫోటో అన్నా నాకు లోగడ చూపించారు కాబట్టి మీ అమ్మాయిని పోల్చుకోగలిగాను. లేకపోతే మనకి ఈ అవకాశం కూడా వచ్చి ఉండేది కాదు."

అంతవరకూ రెప్ప కూడా వాల్చకుండా శ్రద్ధగా వింటున్న అనుపమ సజల నయనాలతో "నా జీవితంలో జీవితం గురించి ఇంత విపులంగా, చక్కగా మాట్లాడిన మొదటి వ్యక్తి మీరే అంకుల్! ఇప్పుడు నాలోని కొన్ని భ్రమలు కూడా తొలగిపోయాయి. నేను కూడా ఇకనుంచీ మారతాను" అంది.

మెరిసే కళ్ళతో చూస్తున్న స్వీట్ సిక్స్‌టీన్ అనుపమ వంక ఇంకా ఏమని తిట్టి దీని నోరు మూయించాలా అని గుడ్లప్పగించి నోరు తెరుచుకుని చూస్తూండిపోయింది అన్నపూర్ణమ్మ*

వంటరి వెన్నెల బాలుడు

రోడ్డు మీద రహస్యాలుండవు
రాత్రి అయితే అంతా నగ్నత్వమే
చీకటి కదాని రోడ్డు చీర కుచ్చిళ్ళు
జార విడుస్తుంది
మునిసిపాలిటీ చంద్రుడు
పంట్లాం విప్పి
కాంతి పైజామా వేసుకుంటాడు
నుదుటికీ కాంతి కన్ను
అక్కడక్కడా చీకటి మచ్చల్ని అదిలిస్తూ
వాడు
రోడ్డు గుండెల్లోకి చేతులు దూర్చి
కెలుకుతాడు
పైన ఆకాశమూ అంతే
అనంతాకాశంతో రోడ్డుమీద విరుచుకుపడాలని
చూస్తుంది
దిక్కుల చేతుల్తో అన్వేషిస్తుంది
రోడ్డు శరీరం పీల్చుకున్న కారా ఖిల్లీ
నెత్తుర్లో క్యాన్సర్ కణాలు
నిరుద్యోగులు నడిచిన దారి కనుక
అడుగుల్లో ఆకలి ఆఖరి శ్వాసలు వింటుంది
లారీల కింద నలిగిన నేత వేళ్ళు
రోడ్డు పలకమీద ఓనమాలు దిద్దుతాయి
అమాయకంగా—
ఎన్ని స్వప్నాలు శిథిలం చేసిందో ఈ రోడ్డు
రోడ్డుమీద అంబేద్కర్ విగ్రహం క్రింద
పడుకున్న ఆవు
జ్ఞాపకాలు నెమరేస్తుంది నిశ్చింతగా
ప్రపంచం కళ్ళు విప్పే సమయానికి
వీడు కన్ను మూస్తాడు
వీడు కన్ను తెరిచే సమయానికి
ప్రపంచం రోడ్డుమీద వొత్తిగిల్తుంది
వైఫల్యాల్ని వెన్నెముకగా చేసుకున్న వాడు
ఒంటరి వెన్నెల బాలుడు
నిశ్శబ్దం పేలి
చీకటి రహస్యాలు చెల్లాచెదురై
మీద పడుతున్నప్పుడు
హఠాత్తుగా జారిపోతాడు
అనంతానంత అగాథాల్లోకి
చీకటి లోలోయల్లోకి!

- ఆర్. సీతారామారావు